

محمد تقی بافقی

وی در تمام مدت اقامت در نجف هر صبح پنجشنبه ، مسیر تا کربلا را پیاده طی می کرد ...

ولادت: 1292ق.

محل ولادت: بافق یزد

وفات 1365 ق.

محل دفن: قم

اساتید: حضرات آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، سید محمد کاظم یزدی و ...

استاد عرفان: سید احمد کربلایی

وی در تمام مدت اقامت در نجف هر صبح پنجشنبه ، مسیر تا کربلا را پیاده طی می کرد . شب را در حرم امام حسین علیه السلام احیا می داشت و صبح روز جمعه به سوی نجف برمی گشت و در قم سکونت گزید و در زمره کسانی بود که در دعوت از شیخ عبدالکریم حائری و حمایت از او برای تاسیس حوزه علمیه قم نقش بسزایی داشت یک بار مرحوم شیخ عبدالکریم حائری به آیت الله بافقی فرمود: آن به عهده من ! اگر در هنگام پرداخت ، پول نرسید مرا خبر کنید تا از رزاق ذوالقوه المتین روزی نوکران صاحب الامر (عج) را دریافت کنم . از قضا بعضی اوقات که شهریه طلاب عقب می افتاد ، به ایشان خبر می دادند. مرحوم حائری به آیت الله بافقی می گفت : " حالا توجواب طلاب را بده !" و شیخ بافقی بدون تامل پاسخ می داد اگر تا عصر از خداوند شهریه نگیرم ، بنده خدا نیستم ! بعد به مدرسه فیضیه می رفت و طلاب را جمع کرده می گفت با من به مسجد بالای سر حضرت معصومه (س) بیایید که با خدا کار دارم و خودش پیشاپیش طلاب مشغول دعا و صلوات می شد هنوز استغاثه و دعا تمام نمی شد که پول می رسید . این قضیه مکرر اتفاق افتاد.

محضرش انسان را به یاد خدا می انداخت و حیاتش تجسم ورع و تقوا بود در جاهای خلوت نماز می خواند و از اقتداری مردم اجتناب می کرد و در نماز بسیار می گریست.

از فرمایشات اوست که می فرمود : علی بن مهزیار اهوازی بیست سال از اهواز به مکه رفت تا حضرت ولی عصر (عج) را زیارت کند. چرا یک بار ، شب نیمه ماه شعبان به کربلا نیامد تا حضرتش را در کنار قبر جدش امام حسین ملاقات کند؟! زمانی که زنان خانواده پهلوی بدون حجاب وارد حرم حضرت معصومه (س) شدند ، شجاعانه به آن ها اعتراض کرد و به خاطر این کار مورد ضرب و شتم رضا خان قرار گرفت و مدتی به ری تبعید شد. این غیور مرد مجاهد از شدت اندوه واقعه گوهر شاد سکنه کرد و بخشی از بدنش فلج شد.